

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 4To/34/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4621010085
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Matyóová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2022:4621010085.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zity Matyóovej a členov senátu Mgr. Adriany Némethovej a JUDr. Ingrid Kišacovej, PhD., v trestnej veci obžalovaného F. K., pre pokračovací zločin podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 2, odsek 3 písmeno d/ Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písmeno e/ Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného F. K. proti rozsudku Okresného súdu Topoľčany z 30.11.2021, sp. zn. 2T/16/2021, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre 23. júna 2022, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku s a odvolanie obžalovaného F. K. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Okresný súd Topoľčany (ďalej len „súd prvého stupňa“) rozsudkom z 30.11.2021 sp. zn. 2T/16/2021 (ďalej len „napadnutý rozsudok“) uznal obžalovaného F. K. (ďalej len „obžalovaný“) vinným zo spáchania pokračovacieho zločinu podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 2, odsek 3 písmeno d/ Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písmeno e/ Trestného zákona na tom skutkovom základe, že:

1/ obžalovaný v nezistenom čase dňa 30.01.2018 na osobnom stretnutí v doposiaľ nezistenej reštaurácii na námestí v meste E. F. a taktiež v nezistenom čase dňa 08.02.2018 v rodinnom dome č. XXX v obci Z. B., uviedol do omylu manželov poškodených P. X. a F. X. tým, že im prisľúbil zrušenie záložného práva k ich nehnuteľnosti v obci O. Q. č. XXX v prospech L. C. E., so sídlom XX P. C., E. N2 H. a taktiež im prisľúbil sprostredkovanie predaja tejto nehnuteľnosti do 2 až 3 mesiacov, pričom pod zámienkou platenia právnych úkonov súvisiacich s vyššie spomínaným zrušením záložného práva a predajom nehnuteľnosti, ktoré však neplatil, od poškodených vylákal na viackrát minimálne 10.960,- Eur, takým spôsobom, že dňa 23.02.2018 boli obžalovanému na jeho podnet vložené na č. ú.: Q finančné prostriedky vo výške 3.000,- Eur, ktoré boli určené na právne úkony, následne dňa 28.02.2018 prišiel obžalovaný do rodinného domu č. XXX v obci Z. B., kde si od poškodených vypýtal 2.500,- Eur na právne úkony, no nakoľko títo doma takúto hotovosť nemali, tak sa s obžalovaným dohodli, že keď ju zoženú, tak budú obžalovaného kontaktovať, preto v nezistenom čase dňa 06.03.2018 v obchodnom dome X. v X. poškodený P. X. odovzdal obžalovanému hotovosť vo výške 2.300,- Eur o čom mu obžalovaný podpísal aj príjmový pokladničný doklad, ďalej v nezistenom čase dňa 09.03.2018 v G. banke v X. odovzdal poškodený P. X. obžalovanému hotovosť vo výške 2.600,- Eur, ktorú si následne obžalovaný v banke vložil na č. ú.: Q následne v čase o 18:00 hod. dňa 14.03.2018 prišiel obžalovaný do rodinného domu č. XXX v obci Z. B., kde poškodených utvrdzoval v tom, že je všetko na dobrej ceste a že sa postará o predaj ich rodinného domu v O. Q. a doniesol im 5 ks výtlačkov kúpno-predajných zmlúv na nehnuteľnosť a požadoval od nich, nech ich dajú notársky overiť, preto v čase okolo 14:00 hod. dňa 16.03.2018 prišli poškodení podľa inštrukcii obžalovaného k notárovi v X., kde nechali notársky overiť tieto kúpno-predajné zmluvy, za čo zaplatili poplatok 260,- Eur, ďalej v čase okolo 16:00 hod. dňa 22.03.2018 na podnet obžalovaného, ktorý uviedol, že potrebuje peniaze na súdne poplatky a právne úkony, poškodená F. X. v X. na K. ulici pred pobočkou J. banky odovzdala obžalovanému hotovosť 1.000,- Eur, ktoré si obžalovaný hneď

vložil v banke na neznámy účet a taktiež mu odovzdala notársky overené kúpno predajné zmluvy, ďalej v nezistenom čase dňa 27.03.2018 obžalovaný žiadal od poškodeného P. X. na právne úkony ďalších 1.800,- Eur, ktoré mali byť použité na zaplatenie odblokovania nehnuteľnosti v obci O. Q. č. XXX, po čom v nezistenom čase dňa 11.05.2018 poškodený P. X. na K. ulici v X. pred pobočkou J. banky odovzdal obžalovanému 1.800,- Eur v hotovosti, ktoré si páchatel' v banke hneď vložil na neznámy účet, pričom už v čase prvého kontaktu s poškodenými P. X. a F. X. ako aj po celý čas ich komunikácie páchatel' vedel, že poškodeným vyššie spomínané služby nezabezpečí a peniaze použil na doposiaľ nezistený účel, čím poškodeným P. X., nar. XX.XX.XXXX a F. X., nar. XX.XX.XXXX, obaja trv. bytom O. Q. č. XXX, spôsobil celkovú škodu vo výške minimálne 10.960 Eur,

2/ obžalovaný na základe predchádzajúceho telefonického kontaktu s poškodeným X. L. v priebehu mesiaca august 2017, najneskôr dňa 28.08.2017, v úmysle sa obohatiť predstieral, že je právnik a že je oprávnený poškodeného X. L. zastupovať v konaní vo veci vymáhania pohľadávky voči spoločnosti Renovujeme interiér, s.r.o., IČO: XX XXX XXX, so sídlom J. XXX vo výške 5.287,50 Eur, na ktoré ho poškodený po ústnej dohode zaviazal a následne aj splnomocnil dňa 12.09.2017 a dňa 02.11.2017 a za ktoré si obžalovaný vyžiadal od poškodeného uhradiť na účet vedený v J. banke č. Q na meno F. O. preddavky v celkovej výške 820,- Eur, ktoré poškodený v období od 27.09.2017 do 22.11.2017 postupne vkladal v pobočke J. banky v OC C. v B. na F. ulici č. X a ďalej v pobočke J. banky v F., a to dňa 27.09.2017 150,- Eur, 29.09.2017 170,- Eur, 03.10.2017 300,- Eur, 07.10.2017 50,- Eur, 10.11.2017 60,- Eur, 15.11.2017 70,- Eur a 22.11.2017 20,- Eur, z čoho mali byť trovy právneho zastúpenia a úhrada súdneho poplatku v sume 581,25 Eur na základe ním vystavenej faktúry č. XXXXXXXXX zo dňa 20.09.2017, následne obžalovaný poškodeného v telefonátoch i pri osobnom stretnutí ubezpečoval, že súd vo veci rozhodol a peniaze dostane, pričom poškodený v mesiaci apríl 2018 zistil, že na Okresnom súde Bratislava II a ani na Okresnom súde Bratislava III neevidujú žiadne žaloby v jeho vedenej veci, čím poškodeného X. L. uviedol do omylu ohľadne realizovania dohodnutých právnych úkonov vo veci vymáhania pohľadávky voči spoločnosti J. D. s.r.o. na ktoré poškodený pôvodne obžalovaného splnomocnil, čím spôsobil poškodenému X. L., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom B., Z. XXX/XX, škodu vo výške 820,- Eur.

Za tento zločin uložil súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom obžalovanému podľa § 221 odsek 3 Trestného zákona, s použitím § 38 odsek 2, odsek 4 Trestného zákona (po nezistení poľahčujúcej okolnosti uvedenej v § 36 Trestného zákona a po zistení priťažujúcich okolností podľa § 37 písmeno h/, písmeno m/ Trestného zákona) postupom podľa § 42 odsek 1 Trestného zákona a § 41 odsek 1 Trestného zákona, súhrnný trest odňatia slobody na päť rokov a štyri mesiace, na výkon ktorého ho podľa § 48 odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona zrušil výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 3T/119/2020, zo dňa 29.12.2020 a obžalovanému doručený 16.04.2021, právoplatný 27.04.2021 a zároveň zrušil aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku obžalovanému uložil povinnosť nahradiť poškodeným F. X. (nar. XX.XX.XXXX) a P. X. (nar. XX.XX.XXXX) škodu v sume 13.760,- eur.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku uložil tiež povinnosť nahradiť poškodenému X. L. (nar. XX.XX.XXXX) škodu v sume 820,- eur.

Rozsudok súdu prvého stupňa v zákonnej lehote napadol obžalovaný odvolaním smerujúcim proti jeho výroku o vine a výroku o treste.

V dôvodoch svojho odvolania poukázal na to, že zistený skutkový stav nezodpovedá skutočnosti, skutkové zistenia sú nejasné a neúplné, súd sa nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie a porušil jeho právo na spravodlivé súdne konanie podľa článku 6 odsek d/ Európskeho dohovoru o ľudských právach tým, že mu odoprel možnosť vypočuť svedka.

Ide o svedkyňu V. P., ktorej výpoveď by bola rozhodná pri určovaní viny a trestu. Súd prítomnosť svedkyne nezabezpečil a vo veci rozhodol bez jeho prítomnosti.

V ďalšom poukazoval na zvláštny jav, ktorý sa vyskytol v priebehu celého trestného konania, a to že výpovede svedkov sa veľmi podivne zhodovali, práve preto chcel na pojednávaní vypočuť svedkyňu P..

Poškodení X. vypovedali lživo a výpoveď poškodeného L. bola účelová a nepravdivá. Tieto jeho zistenia by mohla potvrdiť práve svedkyňa P..

Taktiež mu bola odňatá možnosť konať o dohode o vine a treste, o ktorú by na pojednávaní požiadal. Vytýkal konajúcemu súdu, že pri hodnotení dôkazov sa neriadil zásadou in dubio pro reo, a prihladol na dôkazy, o ktorých sú pochybnosti.

Nespokojnosť vyjadril aj s odôvodnením napadnutého rozsudku, ktoré podľa jeho názoru je v rozpore s ustanovením § 168 odsek 1 Trestného poriadku.

Zo všetkých tam uvedených dôvodov obžalovaný Krajskému súdu v Nitre (ďalej len „odvolací súd“) navrhol, aby napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Obžalovaný sa na verejné zasadnutie odvolacieho súdu nedostavil, pričom mal doručenie upovedomenia vykázané riadne a včas.

Obžalovaný e-mailovým podaním z 23.06.2022 doručeným tunajšiemu súdu tohožného dňa o 09.56 požiadal o odročenie verejného zasadnutia z dôvodu, že o termíne sa dozvedel deň pred pojednávaním a poštu mu prebral otec. Na pojednávanie nie je pripravený, nemal možnosť zvoliť si právneho zástupcu, navrhnúť svedka, nemal sa ako dostať do Nitry.

Predsedníčka senátu si preverila skutočnosti ohľadne prevzatia súdnej zásielky obžalovaným, o čom bol spísaný aj úradný záznam na č.l. 638, z ktorého vyplynulo, že zamestnankyňa podateľne tunajšieho súdu sa telefonicky skontaktovala so Slovenskou poštou v E. O. za účelom preverenia prevzatia súdnej zásielky určenej adresátovi F. K. vo veci Krajského súdu v Nitre sp. zn. 4To/34/2022.

Prostredníctvom pracovníčky pošty p.A. a zároveň aj doručovateľky bolo zistené, že súdnu zásielku si prevzal osobne F. K. do vlastných rúk dňa 02.06.2022. Splnomocnenie na preberanie zásielok nie je evidované na jeho otca.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd e-mailové ospravedlnenie obžalovaného zaslané do podateľne tunajšieho súdu 23.06.2022 neakceptoval, pretože ho nepovažoval za riadne, včasné a hodnoverné.

Odvolací súd mal za to, že boli splnené zákonné podmienky uvedené v § 293 odsek 5 Trestného poriadku, a preto sa verejné zasadnutie odvolacieho súdu vykonalo v neprítomnosti obžalovaného.

Zástupca krajského prokurátora na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu mal za to, že súd prvého stupňa dospel k správnym skutkovým zisteniam. Zistený skutkový stav správne právne posúdil a obžalovanému uložil trest, ktorý z hľadiska druhu a jeho výmery je uložený v súlade so zákonom s tou výhradou, že obžalovanému mal byť ukladaný trest aj podľa § 41 odsek 2 Trestného zákona, čo však pre nepodanie odvolania prokurátorom v neprospech obžalovaného nemožno napraviť.

Navrhol odvolanie obžalovaného zamietnuť, pretože je nedôvodné.

Podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 odsek 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 odsek 3 Trestného poriadku, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odsek 1 Trestného poriadku.

V rámci prieskumnej povinnosti vyplývajúcej z citovaného ustanovenia Trestného poriadku, odvolací súd preskúmal výrok o vine napadnutého rozsudku a výrok o treste napadnutého rozsudku, proti ktorým zrejme a predovšetkým odvolanie obžalovaného smerovalo, následne, zvlášť s prihliadnutím na ustanovenie § 321 odsek 2, odsek 3 Trestného poriadku, aj výrok napadnutého rozsudku o obžalovanému uloženej povinnosti nahradiť poškodeným spôsobenú škodu a napokon v rozsahu zistenia prípadných chýb odôvodňujúcich podanie dovolania tiež postup konania súdu prvého stupňa všetkým týmto výrokom napadnutého rozsudku predchádzajúci.

Súd prvého stupňa pri vykonávaní dôkazov predovšetkým zameraných na objasnenie skutkových okolností zažalovaného skutku dôležitých pre rozhodnutie o vine obžalovaného a pri vykonávaní dôkazov zameraných na objasnenie skutočností potrebných na určenie druhu trestu a jeho výmery a tiež pokiaľ ide o výrok o náhrade škody postupoval podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku

upravujúcich spôsob vykonania dôkazov, pričom sa nedopustil žiadnych takých závažných chýb (§ 321 odsek 1 písmeno a/ Trestného poriadku), ktoré by mohli mať vplyv na tieto zistenia, alebo v dôsledku ktorých by došlo k porušeniu práv obžalovaného na obhajobu.

Zistenia súdu prvého stupňa dôležité tak pre jeho rozhodnutie o vine obžalovaného vo vyššie uvedenom skutkovom rozsahu, ako aj pre určenie druhu trestu a jeho výmery a na uloženie povinnosti jednotlivým poškodeným nahradiť spôsobenú škodu, ktoré mohol a mal mať za preukázané, tak mohli tiež vychádzať z výsledkov v podstate úplného a tiež zákonným spôsobom vykonaného dokazovania, zodpovedajúceho všetkým kritériám uvedeným v § 2 odsek 10 Trestného poriadku, pretože súčasne súd prvého stupňa pri hodnotení týchto dôkazov dôsledne postupoval v súlade s ďalšou zásadou trestného konania uvedenou v § 2 odsek 12 Trestného poriadku, teda ich všetky v prejednávanej veci hodnotil tak jednotlivo ako aj v ich súhrne, nepochybne aj podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu a to nielen pokiaľ ide o výrok o vine napadnutého rozsudku, ale aj jeho výrok o treste.

Odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že vo vzťahu ku skutkovým zisteniam tvoriacim podstatu súdeného trestného činu, je napadnutý rozsudok výsledkom konania, v ktorom sa dôsledne postupovalo podľa Trestného poriadku, a v ktorom nedošlo k takým procesným chybám, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie skutkového stavu veci, najmä pokiaľ ide o zistenie, že sa predmetný skutok ustálený vo výrokovej časti napadnutého rozsudku stal spôsobom tam popísaným, a že ho spáchal obžalovaný. Súd prvého stupňa v súlade s ustanovením § 168 odsek 1 Trestného poriadku v dostatočnom rozsahu v odôvodnení napadnutého rozsudku vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia a akými úvahami sa spravoval pri vyhodnotení dokazovania.

Z odôvodnenia rozsudku je tiež zrejmé, ako sa súd prvého stupňa vyrovnal s obhajobou a obrannými tvrdeniami obžalovaného a tiež s akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázkach viny, ako aj vo vzťahu k uloženému trestu. Treba zdôrazniť, že odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní a zostali sporné, alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní.

V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že v dvojinštančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria jednotu, a preto je nadbytočné, aby odvolací súd opakovane vo svojom rozhodnutí správne skutkové a právne závery súdu prvého stupňa.

Toto konštatovanie je v danej veci opodstatnené aj vzhľadom ku skutočnosti, že obžalovaný v písomnom odôvodnení proti výroku o vine napadnutého rozsudku predovšetkým smerujúceho odvolania neuviedol žiadnu relevantnú skutočnosť alebo okolnosť, ktorá by opodstatnene spochybňovala záver o tom, že v prejednávanej veci zažalovaný skutok sa stal, že ho spáchal obžalovaný, a že ním naplnil všetky zákonné znaky pokračovacieho zločinu podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 2, odsek 3 písmeno d/ Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písmeno e/ Trestného zákona.

Súd prvého stupňa hodnotiac v prejednávanej veci na hlavnom pojednávaní vykonané dôkazy aj v súlade s logickou metódou myslenia a uvažovania dospel aj podľa názoru odvolacieho súdu k zákonu zodpovedajúcemu a vykonaným dôkazom opodstatnenému (bez dôvodných pochybností, teda nezistiac podmienky a predpoklady použitia pravidla pri dokazovaní „in dubio pro reo - v pochybnostiach v prospech obvineného“) záveru, že obžalovaný jednak vo vzťahu k poškodeným X. a jednak vo vzťahu k poškodenému L. konal tak, ako je to popísané a ustálené v skutkovej vete napadnutého rozsudku pod bodmi 1/ a 2/.

Tieto opodstatnené závery a zistenia súdu prvého stupňa, aj podľa názoru odvolacieho súdu, vyplývajú z dôkazov vykonaných zákonným spôsobom pri dodržaní kontradiktórnosti konania, a to predovšetkým z opakovaných usvedčujúcich výpovedí poškodených tak z prípravného konania ako aj súdneho konania, ktoré sú konzistentné.

Poškodení nemali žiadny dôvod si vymýšľať a vypovedať skutočnosti proti obžalovanému, ktoré by sa reálne neudiali, keďže pred spáchaním inkriminovaného skutku obžalovaného vôbec nepoznali.

Ani odvolací súd nezistil žiadne také skutočnosti, ktoré by viedli k spochybneniu vierohodnosti výpovedí poškodených a nezistil ani žiadne ich skryté motivácie zámerne uškodiť obžalovanému.

Napokon s výpovedami poškodených korešpondujú aj výpovede svedkov V. X., V. X., I. A. a súhrn, listinných dôkazov vo vzťahu k dielčiemu skutku pod bodom 1/ napadnutého rozsudku.

Vo vzťahu k dielčímu skutku pod bodom 2/ s výpoveďou poškodeného korešponduje najmä výpoveď svedkyne V. P., ktorej výpoveď bola prečítaná z prípravného konania za splnenia zákonných podmienok v zmysle § 252 odsek 5 a § 263 odsek 3 Trestného poriadku (dlhodobý pobyt svedkyne v cudzine), pričom takýmto postupu súdu nie je čo vytknúť.

Skutočnosť, že obžalovaný k veci nevypovedal ani v prípravnom konaní, ani v konaní pred súdom (čo je jeho zákonným právom), nemá vplyv na kvalitu a hodnovernosť ostatných dôkazov zabezpečených a vykonaných v rámci trestného konania.

Napokon obžalovaný mal možnosť sa zúčastniť všetkých vo veci vykonaných hlavných pojednávaní a uplatniť si svoje práva v zmysle § 34 Trestného poriadku, čo obžalovaný nevyužil.

Na základe uvedeného si potom odvolací súd v celom rozsahu osvojil skutkové aj právne závery súdu prvého stupňa, považujúc ich za správne a plne zodpovedajúce výsledkom vykonaného dokazovania a v podrobnostiach na ne len odkazuje.

Za tento pokračovací zločin súd prvého stupňa podľa § 221 odsek 3 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2, odsek 4 Trestného zákona, po nezistení poľahčujúcej okolnosti a po zistení dvoch priťažujúcich okolností (37 písmeno h/, písmeno m/ Trestného zákona) s poukazom na § 42 odsek 1, § 41 odsek 1 Trestného zákona obžalovanému uložil súhrnný odňatia slobody na samej spodnej hranici upravenej trestnej sadzby (základná sadzba 3 až 10 rokov, po zvýšení dolnej hranice o jednu tretinu 5 rokov a 4 mesiace až 10 rokov), na výkon ktorého ho s použitím ustanovenia § 48 odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Zároveň podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona zrušil výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 3T/119/2020, zo dňa 29.12.2020 a obžalovanému doručený 16.04.2021, právoplatný 27.04.2021 a zároveň zrušil aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Pochybil súd prvého stupňa pokiaľ obžalovanému neukladal trest aj podľa tzv. asperačnej zásady v zmysle ustanovenia § 41 odsek 2 Trestného zákona, pretože obžalovanému ukladal trest súhrnný trest za dva skutky, z ktorých jeden je zločinom. Toto závažné pochybenie, ktoré by bolo evidentne v neprospech obžalovaného, v odvolacom konaní už nebolo možné napraviť, a to v dôsledku absencie odvolania prokurátora v neprospech obžalovaného.

Odvolaciemu súdu, vzhľadom k uvedenému, nezostalo len prisvedčiť argumentácii súdu prvého stupňa, že tento druh trestu a jeho výmera pri dolnej hranici upravenej zákonnej trestnej sadzby ustanovenej v § 221 odsek 3 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2, odsek 4 Trestného zákona prihliada na všetky hľadiská uvedené v ustanovení § 34 odsek 4 Trestného zákona, teda nielen na existujúce priťažujúce okolnosti a neexistujúcu žiadnu poľahčujúcu okolnosť, ale aj a predovšetkým na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie obžalovaného, jeho osobu ako špeciálneho recidivistu, pomery a možnosti jeho nápravy a súčasne podľa § 34 odsek 1 Trestného zákona zabezpečí aj ochranu spoločnosti pred obžalovaným tak, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti, vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život, súčasne aj iných odradí od páchania trestných činov a zároveň (a nie v neposlednom rade) dostatočne vyjadrí aj morálne odsúdenie obžalovaného spoločnosťou.

Odvolací súd nezistil u obžalovaného zákonné podmienky na aplikovanie ustanovenia o mimoriadnom znížení trestu odňatia slobody v zmysle ustanovenia § 39 odsek 1 Trestného zákona.

Zaradenie obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia je v súlade s ustanovením § 48 odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Keďže odvolací súd nezistil žiadne také zákonné dôvody uvedené v ustanovení § 321 odsek 1 písmeno a/ až písmeno e/ Trestného poriadku, ktoré by odôvodňovali akúkoľvek zmenu výrokov o vine, o treste odvolaním obžalovaného napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa v jeho prospech, odvolanie obžalovaného podľa § 319 Trestného poriadku zamietol, zistiac, že nie je dôvodné.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.